

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ТА ШЛЯХИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Студ. Давиденко Д.В.

Наук. керівник доц. Попова А.М.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сьогодні вже надається чимало послуг зеленого або сільського туризму на теренах України, але більшість туристичних центрів даного виду відпочинку знаходиться у західній та південних частинах країни. Так можна відзначити такі перлини, як Карпати чи Одеса, а існують менш «поширені місця відпочинку», як то чернігівський сільський туризм чи садиби поблизу Печенізького водосховища з великими можливостями для прихильників агротуризму. Так представлені різні типи відпочинку для широкого кола споживачів: від проживання у справжній садибі селянина чи то навіть домику лісника, хуторі чи старовинній глиняній хатинці до фешенебельних садиб з екологічно чистого дерева. У даному дослідженні було розглянуто сільський туризм як додаткове джерело доходу для сільського населення чи агропідприємств, що мають придатні для проживання приміщення та бажання займатися додатковою діяльністю.

Окрім безпосередньо надання житла в оренду, можливо отримання додаткового джерела прибутку сільськими мешканцями від «сільського туриста»: екзотичні для міського мешканця можуть бути звичайні для селян види робіт, як то сінокіс, подоїти корову чи козу, збір меду на пасіці, але варто пам'ятати що вся діяльність має бути до вподоби самим туристам. Окрім того домашня кухня та прибирання помешкань дають додаткові робочі місця для жінок, оскільки проблеми безробіття у сільській місцевості більш гостро стоїть для жінок.

Можливо також проведення у місцях розташованих поблизу лісів послуг з годування диких звірів (звичайно з дозволом і під наглядом єгерів чи робітників лісових господарств), збирання грибів чи ягід, споглядання птахів та інші види активного відпочинку у лісі.

Усі вище згадані приклади можливих робіт по реалізації сільського чи аграрного туризму найчастіше «буксують» через недостатню поінформованість селян, відсутності зацікавленості у реалізації цих проектів у місцевих громадах. Ще селяни згадують брак коштів для виконання робіт по підготовці до прийому туристів. Але біль за все відзначають брак інформації, відсутності порад від вже працюючих у цій сфері та складність представлення свої послуг на туристичному ринку.

Для подолання цього інформаційного дефіциту була створена в Україні всеукраїнська громадська організація «Спілка сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні». Наразі завдяки змінам у законі зміни до Закону України «Про особисте селянське господарство» (Закон N 742-IV, від 15.05.2003, Відомості Верховної Ради України, 2003, № 29), а саме частину першу статті 7 доповнено підпунктом шістнадцятим такого змісту: «добровільно надавати за плату або безоплатно послуги у сфері сільського зеленого туризму, а саме послуги з розміщення (проживання) не більше ніж на 10 місць, харчування, а також організації дозвілля й заходів, пов'язаних із використанням майна особистого селянського господарства, місцевими звичаями і традиціями гостинності».

Тобто селян звільнили від тягаря податків та невпевненості через відсутність законодавчої бази для даного виду діяльності. Крім того завдяки громадським організаціям та активним учасникам туристичного ринку аграрного туризму було створено базу, з відповідною категоризацією садиб, розроблено інформаційну базу для полегшення пошуку потенційному туристові, крім того це полегшило доступ для в'їзного зеленого туризму, що цікавість насамперед своєю ціною, що є досить привабливою відносно аналогічних пропозицій за кордоном.